

si lze jen, je-li tu již opatření první stolice. Není-li tu takového opatření, jak tomu jest právě v uvedených bodech, není ani důvodu ke stížnosti a jest ji odmítnouti. Nehledíc k tomu, odpadl již důvod k vyřízení návrhu ad b) an první soud usnesením ze dne 18. listopadu 1930 již nařídil odhad nemovitosti na místě samém, a, pokud jde o návrhy c) a d) nebyla by stěžovatelka ani oprávněna domáhati se na prvním soudu rozhodnutí v těchto směrech, právě proto, že jí ani nepřísluší, jak bylo již shora řečeno, právo stěžovati si do toho, zda byla či nebyla přijata na soud dědická přihláška jiných spoludědiců.

Čís. 10490.

Soud musí z úřadu vyslechnouti všechny svědky ústního posledního pořízení bez ohledu na to, zda jsou schopnými či neschopnými svědky po rozumu § 591 a násl. obč. zák.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1931, R I 1008/30).

Pozůstalostní soud zamítl návrh na výslech svědků ústního posledního pořízení, maje za to, že byli neschopnými svědky posledního pořízení. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil soudu první stolice, by dále po zákonu jednal. Důvody: Podle § 65 nesp. říz. má soud kromě případu, že o poslední vůli ústně projevené byl vyhotoven řádný zápisek všemi svědky vlastnoručně podepsaný, obeslati všechny svědky z úřadu, vyslechnouti každého z nich o sobě, zatím bez přísahy, o jich jménu a zaměstnání, o stáří, pak o obsahu posledního pořízení a o okolnostech, na nichž závisí platnost závěti, jakož i o tom, kdy a kde zůstavitel svou vůli projevil, a prohlásiti sepsaný zápis. Z tohoto ustanovení zákona vyplývá, že soud z úřadu musí vyslechnouti všechny osoby jmenované jako svědky ústního posledního pořízení bez ohledu na to, zda osoby ty jsou schopnými či neschopnými svědky po rozumu § 591 a násl. obč. zák. Teprve při tomto výslechu má soud pozůstalostní zjistiti okolnosti, na nichž závisí platnost ústního posledního pořízení, tedy i okolnost, zda navržení svědci jsou skutečně osobami, jež po rozumu § 594 obč. zák. byly neschopnými svědky ústního posledního pořízení. Okolnost ta přijde teprve v úvahu, až bude rozhodováno o platnosti ústního pořízení, není však na závadu, by řečené osoby nebyly po rozumu § 65 nesp. říz. slyšeny jako svědci. Bude-li ovšem při jich výslechu zjištěno, že jde o osoby po rozumu § 594 obč. zák., tedy o svědky nezpůsobilé, bude ovšem jich svědectví bez významu při posuzování platnosti ústního posledního pořízení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací stížnost není odůvodněna, a stačí k jejímu vyvrácení poukázati především na případné důvody napadeného usnesení, k nimž

jest podotknouti vzhledem k vývodům stížnosti jen ještě toto: Podle § 65 nesp. říz. jest pozůstalostní soud, kdykoliv se doví, že zůstavitel projevil svou poslední vůli ústně, povinen, a to z úřadu, by — není-li tu vyhotovený a vlastní rukou podepsaný zápisek podle § 585 obč. zák. — vyslechl všechny svědky tohoto ústního posledního pořízení. Je-li však, jak nařizuje zákon, pozůstalostnímu soudu postupovati při tom z úřadu a nařídil-li zákon výslech všech svědků bez rozdílu, nemůže pozůstalostní soud této úřední povinnosti sprostiti ani ta okolnost, že někdo z účastníků pozůstalostního jednání tvrdí, že některý z těchto svědků jest podle § 594 obč. zák. nezpůsobilým svědkem. Soud jest podle § 65 nesp. říz. povinen slyšeti i tohoto svědka, jelikož teprve jeho výslechem jest zjistiti i okolnosti, na nichž závisí platnost posledního pořízení, čímž jest zajisté i otázka způsobilosti svědka podle § 594 obč. zák. (Srov. Kom. Schuster str. 118 a Rintelen str. 57).

Čís. 10491.

Opětná dražba (§ 154 ex. ř.).

Při řešení otázky, zda vydražitel nesložil včas řádně nejvyšší podání, nelze míti zřetel jen ke stavu věci až do roku nebo do rozhodnutí o rozvrhu nejvyššího podání, nýbrž jest přihlížeti i k dalšímu vývoji věci až do dne rozhodnutí o návrhu na opětnou dražbu.

Prohlásil-li věřitel, že pohledávku vážnoucí pro něho mimo jiné též na vydražených nemovitostech nechá na nich váznouti k převzetí vydražitelem, byl, vydraživ nemovitost, sprostěn povinnosti složit část nejvyššího podání, připadající na převzaté části této pohledávky.

Simultanní pohledávky.

Předpis § 222 ex. ř. není velící povahy, nýbrž dovoluje odchylku dohodou účastněných osob. Souhlasu vydražitelů ostatních v téže exekuci prodáváných nemovitostí aneb pozdějších knihovních věřitelů není k této dohodě třeba.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1931, R I 1012, 1013/30).

Soud první stolice zamítl návrh na opětnou dražbu. Rekursní soud ji povolil.

Nejvyšší soud k dovolacím rekursům Boženy K-ové a firmy Josef B. obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Prvý soud nevydal dosud rozvrhové usnesení. Jeho rozhodnutí, zda knihovní pohledávka firmy Josef B. ve výši 80.000 Kč jest či není pohledávkou kauční a jak s pohledávkou tou má býti při rozvrhu naloženo, není proto dosud známo a nelze mu ani předbíhati. Toho však ani není třeba při řešení otázky, o niž nyní jde, zda řečená firma jako vydražitelka určité části nemovitostí dražbou prodáváných nesložila včas řádně nejvyšší podání a tím zavdala příčinu k tomu, by proti ní byla povolena opětná dražba. Při řešení této otázky nelze míti zřetel k stavu věci jen až do roku neb do rozhodnutí o rozvrhu nejvyššího podání,